

RASPUST JE SAMO ZA UČENIKE

U našoj javnosti je prisutno pogrešno mišljenje da prosvetni radnici imaju raspust kao i njihovi učenici. Većina ne zna da su obaveze nastavnika nakon završetka školske godine veoma velike, jedino se razlikuje vrsta posla koji je tokom raspusta administrativni (pedagoška dokumentacija), ali i kreativni (školski planovi i programi).

Školska godina je završena 11. juna. Prve nedelje raspusta nastavnici moraju spremati i održati odeljenjska i nastavnička veća, što podrazumeva da moraju izračunati: proseke svakog učenika, proseke predmeta, prosečne ocene po predmetima, proseke odeljenja u celini; broj nedovoljnih ocena svakog učenika, po predmetima i u celini; broj opravdanih i neopravdanih izostanaka svakog učenika i odeljenja u celoj školskoj godini. To je veliki posao i većina nastavnika ga obavlja u školi, dok pojedini prepisuju podatke iz dnevnika i sređuju proseke kod kuće, jer nemaju lične računare u školi. Taj veliki posao mora biti završen prve nedelje raspusta.

Druga nedelja raspusta počinje prijemnim ispitima 21. i 22. juna tokom kojih većina nastavnika dežura ili pregleda prijemne ispite (profesori srpskog jezika i matematike). Pregledači moraju dežurati na žalbama roditelja i učenika 23. juna osam sati i za to nisu dodatno plaćeni, iako posle toga moraju i u školu da unose u matičnu knjigu podatke za svedočanstva, da pišu svedočanstva ili unose ocene za njihovo štampanje. Za taj posao ostaje im samo 24. i 25. jun, jer se svedočanstva izdaju 28. juna. Dobar deo posla obavlja se i kod kuće, jer u školama nema dovoljno računara za sve nastavnike.

U trećoj nedelji, nakon podele svedočanstava moraju se uraditi globalni planovi za narednu školsku godinu, jer ih školski odbori moraju usvojiti do 30. juna. Taj veliki i kreativni posao je otežan zbog neblagovremenog odobravanja udžbenika, a mora biti usklađen sa školskim kalendarom.

Stigosmo do 1. jula kada većini nastavnika počinje godišnji odmor koji zakonski traje 20 radnih dana i uvećava se po osnovu stručne spremlje (visoka- 4 radna dana), radnog iskustva (za 15 godina staža 3 radna dana) i socijalnih uslova (maloletno dete- 2 radna dana). Tako u proseku nastavnik ima 29 radnih dana godišnjeg odmora i na posao mora da se javi 11. avgusta. Jedino razredne starešine osmih razreda (naročito su opterećeni) i srednjoškolski profesori počinju odmor nedelju dana kasnije zbog poslova oko upisa i isto toliko vremena se kasnije javljaju na posao u avgustu, kada se vrši pripremlna nastava za popravne ispite, odeljenjska i nastavnička veća, planiranje i usklađivanje pismenih zadataka u narednoj godini i slični poslovi. Pojedini direktori neopravdano nameću obavezu nastavnicima da sede u školi, iako nemaju tehničkih sredstava za to (računare za svakog nastavnika). Zbog obima poslova stručno usavršavanje je obično za vreme zimskog raspusta ili tokom školske godine.

Posebna je priča što prosvetni radnici nikada ne mogu koristiti godišnji odmor u junu ili septembru kada je letovanje povoljnije i zbog niskih primanja ne mogu na letovanje, ako im supružnik ne radi bolje plaćeni posao ili ne žive sa roditeljima. Beogradske profesore posebno vredi odluka da nemaju plaćeni prevoz za vreme godišnjeg odmora, pa je svaki izlazak iz kuće dodatni problem, naročito ako imaju decu na školovanju. Svesni smo činjenice da naš posao nigde nije baš dobro plaćen, ali u zemljama koje brinu o obrazovanju, profesori imaju velike beneficije koje ih podstiču da idu na studijska putovanja i usavršavaju se u svakom pogledu. Naši

profesori moraju da brinu o goloj egzistenciji, a godišnji odmor je samo dodatni problem. I dalje je prisutna uravnilovka koja ne dozvoljava da se vrednuje kvalitet rada, tako da izveštaji prosvetnih savetnika, uspesi na takmičenjima, objavljeni radovi, vođenje opštinskih i gradskih stručnih aktiva ostaju samo mrtvo slovo na papiru.

Potpredsednica Foruma beogradskih osnovnih škola
Jasmina Stanković
mob. tel. 0642701570